

[Gunnar Fog-Petersen.]

har kørt med i en lille Fordvogn maaske en halv Dag, inden den kommer til Stedet, saa er det i begge Tilfælde Rødspætter, der er Tale om, men Priserne, man faar opgivet, kan ikke sammenlignes. En statistisk Opførelse efter et saadant Princip er ikke rigtig. Naar man vil sammenligne, skal man ikke sammenligne Forbruget, men hvad det koster at have den samme Levofod og de samme Fordele det ene eller andet Sted, og dette gør man ikke.

Derfor vil jeg henstille til den højt-ærede Finansminister at tage under Overvejelse at stille Statens Tjenestemænd i de forskellige Egne af Landet mere lige over for Loven og over for Mulighederne for at nyde Statens Fællesgoder, end Tilfældet er nu efter de Lønningsbestemmelser, man har. Forholdene taler snarere for at give en større Løn, i hvert Fald i en stor Del af vore Provinsbyer med de mægtig høje Skatter, der er der, og med Afsavnet af de Hundreder af Fordele, som paa mangfoldig Vis følger af at være ansat i Hovedstaden, end for at opretholde den Tilstand, som er gældende i Dag.

Finansministeren (V. Buhl): For den uforbeholdne Tilslutning, som de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre gav Lovforslaget, siger jeg dem uforbeholdent Tak. Derimod kan jeg naturligvis for den forbeholdne Tilslutning, der blev givet saavel af Venstre som af de Konservative, kun yde en lige saa forbeholden Tak.

Det ærede 15de tingvalgte Medlem (S. C. Nørgaard) sagde, som det allerede blev nævnt af det radikale Partis Ordfører, at han fandt, at Tjenestemændene havde et betimeligt og retfærdigt Krav paa at faa gennemført den her foreslaaede Ordning. Naar det ærede Medlem udtrykte sig paa den Maade, skulde man jo tro, at det ærede Medlems Parti ogsaa var forberedt paa og villigt til at være med til at gennemføre Lovforslaget; ellers er der jo egentlig ikke megen Værdi i den Indrømmelse, der ligger heri. Men indtil videre maa jeg vel gaa ud fra, at man her vil gøre det samme som i Folketinget, det vil sige, at man vil nægte at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om de stigende Priser og sagde det samme, som man saa ofte hører fra det ærede Medlems Parti, nemlig at den stedfundne Prisstigning er et Resultat af Regeringens økonomiske Politik. Naar vi sammenligner Prisbevægelsen her i Landet i det

sidste Aar — og det er jo den Prisbevægelse, der særlig har givet Anledning til det foreliggende Lovforslag — med Prisbevægelsen i de Lande, som vort Land nærmest kan sammenlignes med: England, Norge og Sverige, viser det sig, at Prisstigningen har været lige saa stærk i England og Norge som i Danmark, medens den har været noget mindre i Sverige, men vi ved jo ogsaa, at der er Mulighederne for Omsætning med Udlandet af en ganske særlig Beskaffenhed. Det er altsaa ikke rigtigt, som man vil paastaa, at der her i Landet skulde have gjort sig en særlig stærk Prisstigning gældende — tilmed er Forholdet det, at Prisstigningen i det sidste Aar for en væsentlig Del er kommet Landbruget til gode. Engrosprisen for Landbrugsvarer er steget meget betydeligt i det sidste Aar, og det har været en stærkt medvirkende Faktor til Stigningen i Udgiftstallet, hvad der igen har ført til disse Krav fra Tjenestemændenes Side. Det er jo saaledes, at af de Varer, der indgaar i Beregningen af Udgiftstallet, repræsenterer Fødemidlerne ca. Halvdelen, og Prisen for Fødevarer er steget dobbelt saa stærkt som Priserne paa de andre Varer, der indgaar i Udgiftstallet.

Det ærede 15de tingvalgte Medlem var inde paa nogle mere almindelige økonomiske Betragtninger, idet han sagde, at nu giver man Lønforhøjelse, og naar man har givet Lønforhøjelse, kommer der Prisforhøjelse, og saa kommer der Arbejdsløshed, og paa denne Maade gaar Skruen videre. Jeg tror, det ærede Medlem vilde vurdere disse Betragtningers Berettigelse noget anderledes; hvis han overførte det samme Synspunkt paa Landbrugsforhold. Mener det ærede Medlem, at hvis Landbrugets Priser stiger, hvad der nødvendigvis vil give en almindelig Prisforhøjelse og dermed følgende Lønforhøjelse, vil den Bevægelse, der saaledes blev sat i Gang i Samfundet, være meget skadelig? I Virkeligheden er Tankerækken ganske den samme, enten man anvender den inden for Lønarbejdernes Kreds eller inden for Landbrugets Beskæftigelsesforhold. Naar der er Tale om Regulering enten af Prisen paa Arbejdet eller paa et Færdigprodukt, paa Halvfabrikata eller hvad det nu er, Landbruget arbejder med, saa er det simpelt hen et Spørgsmaal om, hvordan de paagældende Priser forholder sig til Landets samlede Økonomi og til Omverdenen. Jeg erkender, at ikke mindst naar vi tænker paa Priserne for Landbruget for et Aars Tid tilbage — ja, vi kunde ogsaa gaa endnu længere tilbage —, var der en betydelig Skævhed til Stede